

Fragment *Wanhoop* van Eva Burgers

4

AMSTERDAM, ZATERDAGAVOND 15 SEPTEMBER 2018

‘Heb je die boekwinkel echt een mail gestuurd?’ vroeg Elise verbaasd.

Olivia knikte. ‘Dat leek me wel zo slim. Misschien heb ik vóór maandag al bericht en kan ik er meteen langs.’

Elise stak haar duim omhoog. ‘Werken in een boekwinkel is echt iets voor jou, vind ik. Je bent gek op boeken. Goed geregeld. Ik ben trots op je.’

‘Ik eigenlijk ook wel.’ Olivia grinnikte. ‘Ik heb zelfs een treinticket en mijn spullen zijn ook al ingepakt.’ Enthousiast stond Elise op van de bank. ‘Genoeg tijd dus om nog even wat te gaan drinken.’

Olivia wist waar Elise op doelde. Toen Olivia nog verkering had met Roan gingen ze regelmatig naar een plaatselijke koffietent, waar het altijd druk was. Maar nu ze juist afstand van hem wilde nemen, was dat misschien niet zo’n goed idee.

Elise kon haar gedachten blijkbaar lezen. ‘Laat maar,’ zei ze. ‘Roan zal daar waarschijnlijk ook zijn.’ Het was korte tijd stil. ‘Wat is nou eigenlijk precies de reden waarom je afstand wilt nemen van hem?’ vroeg ze nieuwsgierig. ‘Ik vond jullie altijd zo leuk samen.’

‘Dat heb je al zo vaak gezegd, waarom kom je daar nu weer op terug? Heb je hem gesproken of zo?’ Elise knikte. ‘Ja, nadat je me vertelde dat je naar Parijs gaat. Ik vind het zielig voor Roan. Hij is er kapot van.’

‘Natuurlijk is het zielig voor hem, maar ik vind het gewoon lastig dat hij alles voor me bepaalt. Ik moet ook mijn eigen keuzes kunnen maken.’ Ze zuchtte. ‘Aan de ene kant wil ik hem wel, maar aan de andere kant ook weer niet. Ik ben gewoon bang dat...’ Ze maakte haar zin niet af en stond op. ‘Zullen we hierover ophouden en wat leuks gaan doen?’

Elise schudde haar hoofd. ‘Zo makkelijk kom je niet van me af.’ Ze ging weer op de bank zitten en trok Olivia aan haar arm mee. ‘Waar ben je bang voor?’

‘Gewoon,’ begon Olivia, en ze vermeid Elises blik. ‘Als je veel om iemand geeft, doet het ook veel pijn als je diegene verliest.’

‘Dat is zo,’ beaamde Elise, ‘maar als je altijd alleen blijft, mis je heel veel liefde en gezelligheid.’

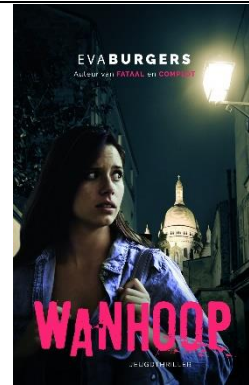
Olivia haalde haar schouders op. ‘Dat weet ik dus niet. Misschien is het wel veel beter om alleen te zijn.’

‘Weet Roan dat je maandag vertrekt?’

Olivia schudde haar hoofd. ‘Nee, en wat mij betreft hoeft hij dat ook niet te weten.’

‘Hoezo?’

‘Ik ben bang dat hij moeilijk gaat doen. Vanochtend stuurde hij weer zo’n raar bericht.’ Olivia pakte haar telefoon en scrollde door de berichten.

Elise schudde haar hoofd nadat ze de tekst had gelezen. 'Dit kan Roan toch niet zijn? Zo is hij helemaal niet. Ik ken hem al vanaf de kleuterschool, en hij heeft toch nooit eerder zoiets gedaan terwijl jullie samen waren? Heb je hem hiermee geconfronteerd?'

'Ja, maar hij ontkende natuurlijk.'

Elise keek bedenkelijk. 'Ik snap het niet. Roan vindt het vreselijk dat je afstand neemt, maar dit is niets voor hem.'

'Laten we maar naar jouw huis gaan,' opperde Olivia. 'Ik heb gewoon geen zin in gedoe.'

Het huis van Elises moeder lag verscholen achter bomen en een heg die eigenlijk veel te groot was voor de kleine rijtjeswoning. Hoewel het maar een paar minuutjes lopen was, voelden Olivia's benen zwaar.

Elises moeder was niet thuis. 'Gelukkig,' zei Elise, en ze klonk opgelucht. 'Ik was even bang dat ze hier met haar nieuwe vriend zou zijn.'

'Heeft ze alweer een vriend?' vroeg Olivia. Ze kon zich Elises moeder maar moeilijk met een andere man voorstellen.

'Yep,' reageerde Elise, en de negatieve klank in haar stem ontging Olivia niet.

'Vind je dat vervelend?' vroeg Olivia voorzichtig.

'Ik vind het vooral vervelend dat ze de hele tijd aan elkaar zitten alsof ze twee pubers zijn.' Elise keek er somber bij. 'Zullen we een film kijken?' ging ze snel verder. 'Ik zag een nieuwe spannende thriller op Netflix.'

Olivia vond het prima. Als ze nog maar even samen was met Elise. 'Ik ga je missen,' zei ze.

Elise glimlachte. 'Lief dat je dat zegt. Ik jou ook, maar Parijs is gelukkig niet aan de andere kant van de wereld. Ik stap zo op de trein en binnen een paar uur ben ik bij je.'

Daar had ze natuurlijk gelijk in, maar toch knaagde het aan Olivia. Moest ze wel gaan? Was het wel slim om alles achter te laten voor een halfjaar? Ze kon zes maanden thuis amper overzien, laat staan in het buitenland. 'Weet je wat er allemaal kan gebeuren in zes maanden?' mompelde ze.

Elise zuchtte. 'Weet je wat er allemaal kan gebeuren in één dag?' kaatste ze terug. 'Wat heeft het nou voor zin om zo negatief te denken? Je moet niet overal problemen in zien. Geniet er gewoon van.'

'Toch zitten die bedreigingen me niet lekker,' zei Olivia. 'Stel je voor dat ze inderdaad niet door Roan zijn gestuurd. Door wie dan wel?'

Elise zweeg even. 'Als ze niet door Roan zijn gestuurd, dan is het gewoon een idioot die grappig denkt te zijn. Behalve die rare berichten ben je verder toch niet lastiggevallen?'

Olivia schudde haar hoofd. 'Als dat zo zou zijn, dan had ik er allang melding van gemaakt bij de politie.'

'Is er iemand met wie je de afgelopen tijd ruzie hebt gehad?'

'Nee, ik heb met niemand problemen.'

Elise haalde haar schouders op. 'Gewoon niet op reageren. Ik zal het ook nog eens aan Roan vragen. Misschien durft hij tegen mij wel eerlijk te zijn en tegen jou niet.'

Olivia keek verbaasd.

Lesmateriaal bij Wanhoop van Eva Burgers - 🌶️
vmbo (k/tl)
havo/vwo (brugklas)

'Tegen jou eerlijk zijn is natuurlijk veel moeilijker als hij die berichten inderdaad heeft gestuurd,' legde Elise uit. En daarmee rondde ze het onderwerp Roan en de dreigberichten af. Olivia kroop in de hoek van de bank en nestelde zich tussen de kussens. 'Kom maar op met die film.' 'Weet je het zeker? Het is superspannend. Misschien wil je liever een feelgoodfilm zien?' 'Nee, doe mij maar actie,' zei Olivia geuwend. Ze wreef over haar gezicht.

Belevingsopdrachten

Klik op onderstaande afbeelding/link om het bijbehorende filmpje te bekijken:

<https://jongejury.nl/boeken/wanhoop-eva-burgers>

Opdracht 1

Olivia, de zeventienjarige hoofdpersoon uit *Wanhoop*, droomt ervan een half jaar naar Parijs te gaan om daar te wonen en te werken. Ze is dan even weg van Roan, haar ex met wie het moeilijk loopt en die haar misschien wel allerlei dreigberichtjes stuurt. Ze is dan ook even weg van haar moeder die steeds weer nieuwe mannen mee naar huis neemt. Daar in Parijs kan ze even helemaal tot rust komen.

Waar droom jij van?

Op welke plek zou jij wel een half jaar willen wonen en werken?

Wat is er zo bijzonder aan die plek?

Wat ga je daar allemaal doen?

Ga je 'toeristje spelen' of probeer je juist te doen of je daar echt woont?

Wat gaat daar heel leuk worden en wat gaat er misschien moeilijk zijn?

Hoe zorg je voor een inkomen?

Is er iets waarvoor je weg zou willen vluchten?

Wie ga je missen?

Waarom ga je juist die personen missen?

Wat ga je missen?

Waarom ga je juist dat missen?

Kom je anders terug dan je wegging, denk je? Hoe anders?

Schrijf een brief aan jezelf, aan je toekomstige ik van achttien of negentien jaar. In de brief leg je uit waarom je aan dit avontuur moet beginnen en bespreek je je antwoorden op de vragen.

Begin met:

Beste ... (vul hier je eigen naam in),

Je bent nu eindelijk volwassen en het is tijd om je droom waar te maken: een half jaar wonen in ..., omdat ...

Enkele andere zinnen die je kunnen helpen bij het schrijven van de brief:

Door deze reis kun je even weg zijn van ...

Probeer te zoeken naar een baantje als ..., want ...

Het is zeker gaaf om ... te bezoeken, omdat ...

Je zult zeker ... missen, maar ...

Ik denk echt dat je anders terug zult komen, omdat ...

Opdracht 2

Lees onderstaande teksten. Deze teksten komen uit interviews met Eva Burgers, waarin zij vertelt over haar schrijverschap of over nieuwe boeken van haar die zijn verschenen, zoals de serie KAYA Crime over de jonge rechercheur Kaya Elysee.

Je hebt bij de recherche gewerkt. In hoeverre is dit van invloed op je boeken?

Dat ik bij de recherche hebt gewerkt, heeft zeker invloed op mijn boeken. Ik weet redelijk hoe het eraan toegaat, en als ik twijfel ken ik genoeg mensen die me meer kunnen vertellen. Daarnaast heb ik tijdens mijn werk veel gezien en dat heeft ervoor gezorgd dat mijn kijk op onze maatschappij en de mensheid in het algemeen, misschien toch iets anders is dan wanneer je dit werk niet hebt gedaan.

Bron: <https://www.hebban.nl/artikelen/interview-eva-burgers-2>

Hoe ben je op het idee gekomen om over een jonge rechercheur te schrijven?

KAYA doet me aan mezelf denken. Ik was weliswaar iets ouder dan KAYA toen ik naar de politieschool ging, maar het gevoel is hetzelfde. Bureau Koninginneweg in Amsterdam waar KAYA werkt was mijn stagebureau.

Heb je research naar moordzaken gedaan toen je begon met het schrijven van KAYA Crime?

Nee, ik put veel uit eigen ervaring of ik praat met ex-collega's.

Bron: <https://www.leesmee.nu/interview-met-eva-burgers>

Je hebt zelf bij de politie gewerkt. Gebruik je deze ervaringen bij het schrijven?

Soms wel. Maar wat vooral handig is, is dat ik goed weet hoe diverse processen binnen een onderzoek lopen.

Bron: <https://liveloveandbooks.wordpress.com/2015/03/11/interview-eva-burgers>

Je hebt jarenlang als rechercheur op de afdeling zware criminaliteit gewerkt. Heb je tijdens het schrijven veel aan die ervaring gehad?

'Ik heb het niet bewust op mijn politiewerk gebaseerd, maar je neemt altijd wel iets mee. Ik weet bijvoorbeeld heel goed hoe alles werkt, welke opsporingsmogelijkheden er zijn en hoe bijvoorbeeld een telefoontap werkt. Het is geen *Baantjer*-verhaal, de recherche komt er wel in voor maar het is niet vanuit de politie geschreven. Je leest wat de politie allemaal kan doen.'

Bron: <http://www.boekenkrant.com/stille-getuige>

In het boek maken we kennis met Abby die de opleiding doet tot politieagent. Ze komt terecht in een spannend avontuur. Heeft de periode als rechercheur invloed gehad op dit boek?

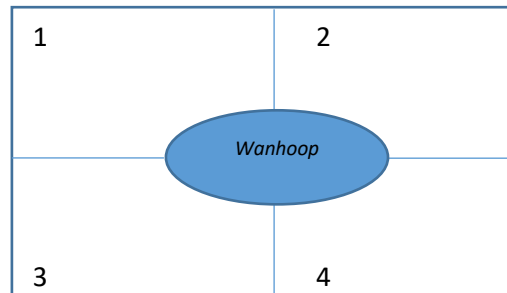
Ja zeker! De politiewereld is mij bekend dus ik weet goed hoe het er op verschillende afdelingen aan toe gaat. Het heeft er ook voor gezorgd dat ik merkte dat het schrijven van spannende boeken, mijn voorkeur heeft. Om te lezen niet, gek genoeg. Een thriller lezen doe ik niet snel. Ik houd meer van boeken zoals *Het Puttertje* van Donna Tart. Het boek *Wij Leugenaars* van E. Lockhart vond ik meesterlijk. De boeken van Robert Galbraith (J.K. Rowling) lees ik ook graag (detectives).

Bron: <https://openbooks.wixsite.com/openbooks/single-post/2018/09/26/Interview-3-Eva-Burgers>

Lesmateriaal bij **Wanhoop** van Eva Burgers - 🌶️
vmbo (k/tl)
havo/vwo (brugklas)

Maak een poster en ga daarvoor als volgt te werk:

1. Pak een A4'tje en zet in het midden de titel van het boek: *Wanhoop*.
2. Verdeel daarna het blad in vier gelijke delen, volgens het voorbeeld hieronder:

3. Voor elk deel voer je een aparte opdracht uit. Werk steeds netjes en het liefst met korte zinnen of steekwoorden. Voeg aan het eind tekeningen of afbeeldingen toe om de poster compleet te maken.

a. In deel 1 schrijf je op wat de invloed is van het politiewerk van Eva Burgers op haar schrijverschap en haar boeken. Hiervoor gebruik je de teksten die je net gelezen hebt.

b. In deel 2 schrijf je op of je deze invloed in (het fragment uit) *Wanhoop* terug kunt zien. Zo ja, hoe kun je die invloed dan terugzien?

c. In deel 3 gaat het over spanning. Welke vormen van spanning (zie opdracht 8 van de theoretische vragen) zie je in het fragment uit *Wanhoop* terug? Leg uit bij welke scène uit het fragment je die vorm van spanning terugzag.

Verder:

- Heb je het boek al helemaal gelezen? Welke andere vormen van spanning zie je in de rest van het boek ook nog? Geef bij elke vorm voorbeelden uit het boek.
- Heb je het boek nog niet gelezen? Bekijk dan dit filmpje (<https://www.youtube.com/watch?v=sLw9Nzsgv0g>) en lees een samenvatting van het hele boek. Welke andere vormen van spanning verwacht je in het hele boek nog tegen te komen? Waarom?

d. In deel 4 leg je uit welke vorm(en) van spanning voor jou het beste werkt/werken. Je geeft daarbij voorbeelden uit andere boeken, films of series.

Opdracht 3

Schrijf zelf de volgende scène. Het fragment uit *Wanhoop* eindigt op het moment dat Olivia bij haar huis aankomt na een spannende achtervolging. Er is niemand meer te zien en ze doet de sleutel in het slot. Stel je voor wat er daarna gebeurt als ze naar binnen gaat en haar moeder ziet.